

Galerie umění Karlovy Vary

příspěvková organizace Karlovarského kraje

Goethova stezka 6, 360 01 Karlovy Vary, tel: 353 224 387, fax: 353 224 388

otevřeno: úterý – neděle 10.00- 17.00, vstupné 40, - 20,- Kč

e-mail: info@galeriekvary.cz, www.galeriekvary.cz

TISKOVÁ ZPRÁVA K VÝSTAVĚ

VÍTEK ČAPEK

Pořadatel: Galerie umění Karlovy Vary

Místo konání: Hlavní budova galerie, Goethova stezka 6

Zahájení: čtvrtek 14. února v 17 hodin

výstavu uvedou Jan Samec, ředitel galerie, a Lenka Sýkorová, autorka projektu,

o autorovi a jeho tvorbě promluví Jiří Valoch, kurátor výstavy

Termín výstavy: 15. února – 31. března 2013

Otevírací doba: otevřeno denně mimo pondělí 10.00 – 17.00 hodin

Vstupné: 40,- / 20,- Kč

Generální partner výstavy:

Komerční banka, a.s.

Výstavu podpořili:

Přátelé Zdeňka Sýkory a rodina Lickových

Výstava představí tvorbu velmi zajímavého umělce, který je dosud prakticky neznámý. Vítěk Čapek (1954 – 1988) po studiích na Střední kamenosochařské škole v Hořicích absolvoval studia dějin umění a estetiky na pražské Filozofické fakultě UK. Tam zaujal svou objevnou diplomovou prací o průkopníkovi českého moderního sochařství Zdeňku Pešánkovi. Po ukončení studia se stal kurátorem Galerie Benedikta Rejta v Lounech. Byl také autorem velkého rozhovoru se svým tehdejším přítelem, malířem Zdeňkem Sýkorou. Málokdo ale ví, že byl také sám tvůrcem, který vytvořil v období mezi roky 1981 a 1986 více než šest tisíc kreseb, koláží a téměř sedmdesátku obrazů.

Jeden sál karlovarské galerie je věnován jeho *pracím na papíře*. Nejrozsáhlejší kresebné série vycházejí z kruhu, často ručně vystřižovaného autorem samotným. V těchto řadách umělec ověřoval analytickou cestou rozsáhlé varianty vztahů různorodých vyjadřovacích prostředků uvnitř i vně kruhu: gestické kresebné evokace kruhu v barevných i černobílých liniích, narušení exaktní konstrukce kruhu v lineárním detailu či náznaku i prostřednictvím expresivní automatické kresby, geometrickou skladebnost souřadných kružnic i dekompozici výsečí či několika kruhových fragmentů. Dále kruh pojednával linií na hranici viditelnosti či pouze vyryté kresby, kresbou spirály, kompozicí různě velikých bodů i jejich barevných shluků, rušil jeho exaktní tvar či se mu pouze přibližoval, sumárně se dá říci, že motiv kruhu opakovaně zkoumal s uplatněním procesuálních a konstruktivních principů. Obdobně pracoval i s obdélníkovým formátem, v kolážích pak aplikoval plakátové fragmenty se zbytky písma při hledání vazeb mezi dekompozicí, chaosem a vizualitou nahodilé struktury.

Druhá část výstavy je věnována *malbě*. Návštěvník najde všechna existující umělcova plátna obvyklého formátu 45 x 45 cm. Původní východisko s motivem jihočeského rybníka z roku 1981 malíř redukoval do tří abstraktních ploch barevného dvojakordu, v další sérii různě tónově variovaného. Latentní kompoziční osnovou rozsáhlého cyklu Hladin bylo lapidární geometrické členění s horizontálou v horní části a dolní mírně zalomenou diagonálou, které se posléze ztrácí v příbuzné chromaticitě všech tří ploch, až zaniká úplně ve výsledných monochromech. V nich se rozpustily i poslední zbytky malířského rukopisu, ať už stopy po štětcí či traktování špachtlí a barevnost těchto minimalistických čtvercových kompozic se pohybuje jak ve škále čistě chromatických tónů, tak v extrémní valérové polaritě černé a bílé.

Výstavu doprovází rozsáhlý a výpravný monografický katalog s úvodní statí kurátora Jiřího Valocha, se vzpomínkou Miloše Šejna a dalšími texty od Lenky Sýkorové a Jana Samce, kteří katalog koncipovali a připravili i výslednou podobu karlovarské expozice s náročnou adjustací papírových cyklů.

Pořadatelé jsou přesvědčeni, že tento výstavní projekt bude pro laickou i odbornou veřejnost velmi pozitivním překvapením a objevem, neboť ukáže, že i v nepříznivých podmínkách osmdesátých let minulého století a mimo umělecká centra tehdejšího Československa vznikl originální myšlenkový a umělecký projev, svou kvalitou srovnatelný s aktuálním evropským děním. Neměl však bohužel šanci prosadit se v tehdejších oficiálních strukturách a další vývoj i potenciální publicitu ve svobodných podmínkách ukončila předčasná smrt autora. Je nám tedy velkým potěšením, že dnes můžeme dílo Vítka Čapka – byť se zpožděním čtvrt století – představit veřejnosti.

Jan Samec

ŽIVOTOPIS

VÍTEK ČAPEK

28. února 1954 se narodil v Jaroměři

otec byl sochař a grafik, absolvent Vysoké školy uměleckoprůmyslové v Praze (žák Karla Svobinského a Emila Filly), maminka byla učitelka

1969-1973 studoval Střední průmyslovou školu kamenosochařskou v Hořicích, obor sochařství od počátku sedmdesátých let se přátelil s Milošem Šejnem

dvakrát se pokusil o přijetí na Akademii výtvarných umění v Praze

1973-1974 vznikla řada drobných plastik (asambláže, montáže)

1974-1980 studoval dějiny umění a estetiku na Filozofické fakultě Karlovy univerzity v Praze

1977 našel si téma diplomové práce – život a dílo Zdeňka Pešánka, měl přístup k Pešánkově pozůstalosti, bádá také v archivu Národního technického muzea, Galerii Benedikta Rejta v Lounech a soukromém archivu v Praze, při svých návštěvách archivu v Lounech se seznámil se Zdeňkem Sýkorou

1978 jako student 4. ročníku přispěl na konferenci Studentské vědecké odborné činnosti (tzv. SVOČ) svou prací *K pojmu kinetického umění*, doporučující posudek Petr Wittlich a Zdeněk Kudělka

1978 - 18. a 19. 9. složil písemnou a ústní státní zkoušku z nediplomního předmětu estetiky

1980 odevzdal diplomovou práci *Zdeněk Pešánek a diferenciacie českého výtvarného umění a kultury v první polovině dvacátých let*, vedoucím práce PhDr. Petr Wittlich, CSc., oponent Doc. PhDr. Vladimír Fiala, CSc., oba práci hodnotili jako vhodnou k obhájení

1980 obhájil diplomovou práci a uzavřel studium na FF UK

na přelomu 70. a 80. let se zabýval fotografií

1980-1986 pracoval jako odborný pracovník Galerie Benedikta Rejta v Lounech, byl například kurátorem výstavy Dany Hendrychové, odborně spolupracoval na uspořádání mnoha dalších výstav, například Vladislava Mirvalda, Tarase Kuščynského, Václava Zralého

v rámci svých galerijních povinností často navštěvoval výtvarné umělce v jejich ateliérech; v Praze například Václava Boštika, Václava Ciglera, Olgu Karlíkovou, Adrienu Šimotovou, Jiřího a Daisy Mrázkoví, nebo Dagmar Hendrychovou v jejím domě na Rovínách u Loun, s mnoha umělci se osobně přátelil začátkem 80. let začal v Lounech pravidelně navštěvovat malíře Zdeňka Sýkoru a navázal s ním a jeho pozdější ženou Lenkou dlouholeté přátelství

1981 až do své předčasné smrti psal doktorskou práci na téma Zdeněk Pešánek, vedoucím práce byl opět profesor Petr Wittlich na katedře dějin umění a estetiky FF UK, tato práce se však nedochovala

1982-1985 pracoval na rozhovoru se Zdeňkem Sýkorou, konečná verze textu poprvé oficiálně publikována v časopise Tvar v roce 1990 a poté v katalogu k výstavě Zdeňka Sýkory v Galerii hlavního města Prahy v roce 1995, je součástí knihy Zdeněk Sýkora - Rozhovory (Gallery, Praha 2009)

1981 na malířském kurzu v jižních Čechách namaloval první obraz hladiny rybníka

od roku 1981 maloval cyklus obrazů nazvaných Hladiny, dospěl až k monochromnímu výrazu

od roku 1981 vytvořil více než šest tisíc prací na papíře – zejména kresebné série vycházející z kruhu, s uplatněním procesuálních a konstruktivních principů, také koláže a více než třicet autorských knih;

21. května 1986 v noci se nešťastnou náhodou otrávil plynem

14. ledna 1988 zemřel po téměř dvacetiměsíčním bezvědomí v lounské nemocnici

1996-1997 výsledky jeho badatelské práce byly použity v monografii Jiřího Zemánka a kolektivu: Zdeněk Pešánek 1896-1965, nakladatelství Galerie Gema, Praha 1997

výstavy

samostatná

1989 Vítek Čapek – Obrazy/Kresby, Galerie mladých, Brno, příprava výstavy a redakce katalogu Alena Gálová, text v katalogu Jiří Valoch, životopisná data a fotografie Miloš Šejn

kolektivní

1988 Krajina Českého ráje ve výtvarném umění, Krajská galerie, Hradec Králové

1991 V dimenzích prázdna, Galerie moderního umění, Roudnice nad Labem

1996 Umění zastaveného času, Česká výtvarná scéna 1969-1985, České muzeum výtvarných umění, Praha

1997 Umění zastaveného času, Česká výtvarná scéna 1969-1985, Moravská galerie, Brno

1997 Mezi tradicí a experimentem, Práce na papíře a s papírem v českém výtvarném umění 1939-1989, Muzeum umění, Olomouc

1997 Umění zastaveného času, Česká výtvarná scéna 1969-1985, Státní galerie výtvarného umění, Cheb

zastoupen:

Galerie Benedikta Rejta, Louny

Východočeská galerie, Pardubice

uveden:

1995 Nová encyklopedie českého výtvarného umění (A – M)

1998 Slovník českých a slovenských výtvarných umělců 1950-1997 (A – Č)